

نقش اقلیم در مدیریت آب

▲ مریم آخوندی

صورت نگرفته است. باتوجه به ویژگی‌های آب‌ساختی کشور که در منطقه خشک و نیمه‌خشک دنیا قرار گرفته و در مقابل هرگونه تغییری حساسیت زیادی می‌تواند از خود نشان دهد، انجام چنین مطالعات و تحقیقاتی از اولویت‌های خاصی برخوردار خواهد بود.

تغییرات آب و هوا و مدیریت منابع آب:
هرچند تغییرات اقلیمی یکی از عوامل مهمی است که بر منابع و مصارف آب اثر می‌گذارد ولی عواملی نظیر جمعیت و تراکم آن، فعالیت‌های مختلف اقتصادی به‌ویژه فعالیت‌های کشاورزی و صنعتی و تغییر استانداردهای زندگی نیز بر این منابع اثرات متفاوتی می‌گذارند. مهمترین اثراتی که تغییرات اقلیمی می‌تواند بر مدیریت منابع آب داشته باشد؛ شامل موارد زیر است:

مقدمه: روش‌های علم‌ان‌ان‌از‌مطالعه
تغییرات اقلیمی در طول دهه اخیر به‌عنوان یکی از مهم‌ترین موضوعات زیست محیطی در محافل مختلف مطرح شده است. مقولاتی نظیر آلودگی آب و هوا، کاهش توان تولید منابع خاک، تخریب منابع، جنگل‌زدایی و سایر موارد مشابه نظیر مسأله گرم شدن کره زمین به‌لحاظ افزایش و تراکم گازهای گلخانه‌ای بسیار حایز اهمیت است. وقوع چنین پدیده‌هایی می‌تواند اثرات متفاوتی در زندگی بشر از جمله اسکان، تولیدات کشاورزی و استفاده از انرژی و سایر عوامل وابسته داشته باشد.
در عرصه منابع آب، این امر می‌تواند به تغییر در توزیع زمانی بارندگی و جریان‌های سطحی، تغذیه آب‌های زیرزمینی و همچنین کیفیت آب منجر شود. مناسفانه در کشور ما تاکنون مطالعه دقیقی در زمینه تغییرات اقلیمی و تبعات آن و به‌ویژه در مورد توسعه منابع آب

* منابع آب‌های سطحی و زیرزمینی

* مدیریت سیلاب‌ها و خشکسالی‌ها

* الگوهای کشت

* سامانه‌های زهکشی اراضی کشاورزی و فاضلاب

شهری و روستایی

* کیفیت آب رودخانه‌ها، دریاچه‌ها، کانال‌های

آبیاری و سفره‌های آب زیرزمینی

* مدیریت اراضی پست ساحلی به‌خصوص در

نواحی دلتایی یکی از مهمترین و اساسی‌ترین

جنبه‌های طراحی و بهره‌برداری از سیستم‌های منابع

آب و تضمین تأمین آب از طریق تعدیل دوره‌های

خشک (کم آبی) و تر (پرآبی) است.

در برنامه‌ریزی منابع آب مهندسان آب‌دبی‌های

سالانه، فصلی، ماهانه و در برخی مواقع روزانه را مورد

استفاده قرار می‌دهند. اغلب ضوابط طراحی مخازن و

تعیین منحنی‌های فرمان بهره‌برداری، بر بهره‌گیری

از داده‌های مشاهده شده در گذشته استوار است.

به‌عبارت دیگر، اطلاعات گذشته ابزاری کلیدی را برای

پیش‌بینی‌های آینده تشکیل می‌دهند. بررسی‌های

انجام شده و تجربیات موجود نشان داده، برخی از

فنون کنونی تحلیل‌های هیدرولوژیکی و مدیریت

منابع آب نمی‌تواند در شرایط وقوع تغییرات اقلیمی به

نحو موفقیت‌آمیزی برای ارزیابی عمر مفید تأسیسات

هیدرولیکی موجود و یا تأسیسات جدید به‌کار گرفته

شود. به‌هرحال با دانش و معلومات امروزی پیش‌بینی

پتانسیل اثرات اقلیمی نمی‌تواند از یک تخمین فراتر

رود ولی می‌توان حساسیت هریک از عوامل مختلف

مدیریت آب را در مقابل تغییرات اقلیمی به شکل

قابل قبولی مطرح کرد.

تغییرات اقلیمی:

تأثیرات تغییرات اقلیمی دایره‌ای شکل خواهد بود.

بدین معنی که هم از بارندگی، رطوبت خاک، پوشش

گیاهی ونحوه کاربری اراضی تأثیر می‌پذیرد و هم

بر آن تأثیر می‌گذارد. تنها وقتی می‌توانیم براهمیت

روابط دوگانه بالا آگاه شویم که بر چرخه هیدرولوژی

وقوف کامل یابیم. به تدریج که بردانش ما افزوده

می‌شود، پیش‌بینی‌های نامطمئن، مطمئن و کامل‌تر

خواهند شد. حل معمای تغییرات اقلیمی، مانند کنار

گذاشتن اجزاء یک «پازل» گول پیکر است. بخشی از

قطعات این پازل از پژوهش‌های کوچک ولی تخصصی

بدست می‌آیند. قطعات بزرگتر را تنها کسانی می‌بینند

که از یک شیوه چند رشته‌ای استفاده کنند. هیچ‌یک

از رشته‌های علوم وهیچ مؤسسه و کشوری به‌طور

انفرادی نمی‌تواند کلید معما را در دست داشته باشد.

برای دیدن تصویر جهانی، به کوششی دسته جمعی

و بی‌سابقه نیاز است.

برنامه بین‌المللی آب‌شناسی (هیدرولوژی)

از طریق مطالعات روی فرآیندهای آب و نقش آنها

در چرخه بزرگ‌تر هیدرولوژی و به کمک عملیات

مشترک بین‌المللی نظیر برنامه جهانی اقلیم و برنامه

بین‌المللی ژئوسفر- بیوسفر، دست به همکاری زده

است. بیشتر مؤسسات ملی و بین‌المللی در جنبه‌های

مختلف فعالیت می‌کنند. نقش ابرها که بر شدت

تغییرات اقلیمی تأثیر می‌گذارند، و اقیانوس‌ها که

بر زمان و الگوی تغییرات اقلیمی تأثیر می‌گذارند،

نقش چرخه زمین‌زیست شیمیایی، نقش گازهای

طبیعی و مصنوعی و نقش تبدلات بین پوشش

گیاهی، جنگل‌ها، خاک، آب و جو، همگی این

پدیده‌ها بر هیدرولوژی، طبیعت و میزان تغییرات

اقلیمی و پیامدهای آن بر انسان مطالعه می‌کنند.

علوم مختلف دیگری همچون علوم دریایی، زمین

شناسی، بوم‌شناسی، آموزش‌های زیست محیطی و

علوم اجتماعی و... نیز در حل پازل از طریق پرکردن

اجزای آن فعالیت می‌کنند.

ترازنامه‌ی آب (بیان):

تعریف بیان: بررسی تبدلات آب در یک محدوده

که بر اصل بقای ماده در چرخه آب تأکید دارد. طبق

این تعریف همه آبی که در یک زمان معین وارد یک

محدوده خاص می‌شود و در این محدوده یا به مصرف

می‌رسد یا ذخیره شده و یا به شکل‌های گوناگون

از محدوده خارج می‌شود. هدف از برقراری بیان،

بررسی و هماهنگی عناصر ورودی و خروجی و تعیین

مقادیر هریک از پارامترها و میزان مصرف و ذخیره

آب است. به عبارت دیگر بر مبنای راه‌حل‌های بیان

آب یا مکان برآورد کمی از منابع آب و تغییرات این

منابع در کنترل و تحت تأثیر فعالیت‌های انسانی

فراهم می‌شود.

محدوده بیان: ناحیه‌ای که آمار و اطلاعات پایه

بیان جمع آوری ومعادله بیان برای آن برقرار

می‌شود "محدوده بیان" گویند. این محدوده

می‌تواند یک حوزه آبریز بزرگ، یک دشت و ارتفاعات

مشرف بر آن و در مورد خاص بیان آب زیرزمینی و یا

محدوده یک سفره آب زیرزمینی باشد.

دوره بیلان: بازه‌ی زمانی که در طول آن کلیه عوامل بیلان مورد ارزیابی قرار می‌گیرد، دوره‌ی بیلان نامیده می‌شود. ترازنامه بیلان آب را برای دوره‌های متفاوت، یک ماه، یک فصل، یک سال آبی و یا چندین سال پیاپی شامل سال‌های تر (مرطوب) و خشک و متوسط

- آمار هیدرولوژی (آبشناسی) یا آب‌های سطحی:

آمار هیدرولوژی شامل رودخانه‌ها، چشمه‌ها، نهرهای آبیاری، آمار سطح آب در مخازن سدها، دریاچه‌ها، تالاب‌ها، مرداب‌ها، آب‌بندها و... است. در مواردی که این آمار موجود نباشد باید با اندازه‌گیری متفرقه در طول دوره بیلان و کاربرد روش‌های مقایسه‌ای به برآورد فاکتور (پارامتر) مورد نظر اقدام کرد. لازم است که ایستگاه‌های هیدرومتری (آب‌سنجی) در مسیر رودخانه‌های مهم و در رودی‌ها و خروجی‌های محدوده‌های مطالعاتی تأسیس تا آمار و اطلاعات آن استفاده شود.

- آمار و اطلاعات آب‌های زیرزمینی

(زمین-آبشناسی): برای بدست آوردن آمار و اطلاعات مورد نظر در محدوده بیلان وجود یک شبکه پیزومتری^۴ با پراکندگی مناسب لازم و ضروری است. براساس تراکم منابع بهره‌بردار آب و وجود رودخانه و زهکش و مناطق تبخیری و عوامل زمینساختی (مانند گسل) که موجب تغییرات موضعی (منطقه مورد نظر) در سطح سفره آب زیرزمینی می‌شود، پراکندگی شبکه پیزومتری دشت انتخاب و تکمیل می‌شود و به‌طور متوسط در هر ۲۵ کیلومترمربع یک حلقه چاه مشاهده‌ای حفرو سفارش می‌شود.

می‌توان محاسبه کرد. از نظر مدیریت اجرایی مخازن آب و محاسبات و پیش‌بینی‌هایی از نظر هیدرولوژیکی و زمین-آبشناسی^۲ مورد استفاده قرار می‌گیرد.

روشهای محاسبه عوامل اصلی بیلان: آمار ثبت شده پارامترهای مختلف بارش، آب و هوا و جریانات سطحی توسط شبکه ایستگاه‌های استاندارد شده اندازه‌گیری شده و وزارت نیرو و سازمان هواشناسی کشور در سالنامه‌ها و گزارشات مؤسسات خود منتشر می‌کنند. این آمار و اطلاعات پایه یعنی آمار ایستگاه‌های آب‌سنجی^۳ رودخانه‌ها، باران‌سنجی، کیفیت آب رودخانه‌ها، تبخیر و... بایستی مشخص کننده وضعیت آب و هوایی و خصوصیات آبشناسی و زمین‌آبشناسی محدوده مطالعاتی باشد.

آمار منابع آبی و میزان بهره‌برداری سفره آب زیرزمینی: این عامل اساس تخلیه آب زیرزمینی است. با در دست داشتن آمار درست و به‌هنگام منابع بهره‌برداری کننده و کنترل میزان برداشت توسط چاه‌ها، قنات و چشمه‌های انتخابی به این طریق محاسبه می‌شود.

آمار و اطلاعات آب مصرفی زراعی: برای تعیین مقدار نفوذ از آب مصرفی زراعی به سفره آب زیرزمینی، تهیه آمار و اطلاعات مربوط به سطح زیرکشت، نوع کشت و میزان آب آبیاری الزامی است.

آمار و اطلاعات آب مصرفی شرب- بهداشت- صنعت: برای تعیین مقدار نفوذ حاصل از آب مصرفی شهری و صنعتی به سفره آب زیرزمینی لازم است مقدار مصارف مذکور در صورت امکان به تفکیک تعیین شود.

اطلاعات مربوط به ضرائب هیدرودینامیکی سفره: در محاسبه بیلان برای اندازه‌گیری مقدار آب ورودی و خروجی و تغییرات حجم ذخیره سفره آب دستیابی به مقدار ضریب انتقال (T) و ضریب ذخیره (S) ضروری است. این ضرائب را از طریق تلمبه‌کردن^۵ درازمدت چاه‌های اکتشافی با بهره‌برداری تعیین کرده با

آمار و اطلاعات کلیما تولوژی (هواشناسی): این آمار بر حسب نیاز به صورت روزانه، متوسط، ماهانه و سالانه شامل بارش، تبخیر از تشتک، درجه حرارت متوسط و در صورت امکان رطوبت نسبی متوسط ماهانه، سرعت وزش باد، ساعات آفتابی و تشعشع است.

استفاده از ضخامت لایه آبدار و ضریب قابلیت نفوذ (K) و روش‌های دیگری توان محاسبه و کنترل کرد.

نقشه‌های مورد نیاز بیلان: برای تهیه بیلان آب زیرزمینی نقشه‌های زیر لازم و ضروری است:

۱. نقشه موقعیت ایستگاه‌های آب‌های سطحی و هواشناسی
۲. نقشه هم باران
۳. نقشه هم تبخیر
۴. نقشه زمین شناسی منطقه
۵. نقشه موقعیت منابع آب منطقه
۶. نقشه ایزوپیز
۷. نقشه نقاط هم عمق
۸. نقشه شبکه‌بندی چاه‌های مشاهده‌ای به روش

تیسن

۹. نقشه هیدروشمی^۶

۱۰. نقشه سنگ شناسی

۱۱. نقشه تغییرات ضریب

۱۲. نقشه‌های RT و ایزوپیک ژئوفیزیک

۱۳. نقشه تغییرات عمق سطح آب زیرزمینی

معادلات بیلان آب: براساس آنچه گفته شد معادله عمومی بیلان آب و بیلان آب زیرزمینی به شکل زیر است:

$$S = Q_{UI} + Q_P + Q_R + Q_I + Q_{SW} - Q_{UO} - Q_{SO} - Q_{UO} - Q_{EX} - 2P + Q_{SI} + Q_{UI} - E - Q_{SO} - Q_{UO} - Q_{EX}$$

P: حجم ریزش‌های جوی در محدوده بیلان (حوضه آبریز)

QSI: حجم جریانهای سطحی وارده به محدوده بیلان

QVI: حجم جریانهای زیرزمینی وارده به محدوده بیلان

E: تبخیر و تعرق از سطح محدوده بیلان

QSO: حجم جریانهای سطحی خروجی از محدوده بیلان

QUO: حجم جریانهای زیرزمینی خروجی از محدوده بیلان

S: تغییرات در ذخایر آب سطحی و زیرزمینی (سدها یا مخازن آب زیرزمینی)

QP: حجم آب نفوذ یافته از ریزش‌های جوی

QR: حجم آب نفوذ یافته از جریان‌های سطحی

QI: حجم آب نفوذ یافته از آبیاری زمین‌های کشاورزی و باغات

QSW: حجم آب نفوذ یافته از طریق پس آب‌های

شهری و روستایی و صنعت

QEX: حجم آب تخلیه شده توسط چاه، قنات و چشمه

QD: حجم آب زهکشی شده از سفره آب زیرزمینی (طبیعی و مصنوعی)

QET: حجم آب تبخیر و تعرق از سفره آب زیرزمینی

V: تغییرات حجم ذخیره سفره آب زیرزمینی در محدوده بیلان.

برقراری معادله بیلان مستلزم اندازه‌گیری مستقیم، محاسبه به وسیله معادلات، استفاده از نتایج تجربی و در برخی موارد تخمین عوامل مختلف بیلان است.

* برخی روش‌های دستیابی به پارامترهای بیلان:

۱. محاسبه ریزش‌های جوی (P): ریزش‌های جوی مهمترین عامل مؤثر بیلان آب بوده بنابراین دقت اندازه‌گیری آن از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است.

آمار اندازه‌گیری ریزش‌های جوی برای نقاط معینی که ایستگاه‌های اندازه‌گیری داشته باشند وجود دارد. برای تعیین بارش متوسط در حوضه آبریز با استفاده از نقاط ایستگاه‌های اندازه‌گیری و واسطه‌یابی (انترپولاسیون) بین آنها نقشه منحنی هم باران تهیه و در پاره‌ای موارد از شبکه تیسن و همچنین تعیین رابطه بارش و ارتفاع استفاده می‌شود. با استفاده از نقشه هم باران می‌توان متوسط بارندگی و حجم کل بارش در یک محدوده مطالعاتی

را محاسبه کرد. باران سنج‌هایی که برای اندازه‌گیری به کار می‌روند، به دلیل اثر وزش باد و مقداری از باران که در فاصله زمانی ریزش و اندازه‌گیری تبخیر می‌شود نیاز به ضرایب و تصحیحاتی دارد. برای محاسبه بیلان‌های آبی متوسط، مشاهدات زمان طولانی مربوط به بارش (حدود ۲۵ تا ۵۰ سال) مورد نیاز است.

گیاهان است. برای محاسبه تبخیر از سطح دریاچه‌ها یا برکه‌ها و مخازن آب سطحی از روش‌هایی مانند تبخیرسنج‌ها و فرمول‌های فیزیکی استفاده می‌شود. یکی از پارامترهایی که در ایستگاه‌های هواشناسی در نقاط مختلف اندازه‌گیری می‌شود تبخیر است که با استفاده از تشتک‌ها و اعمال ضرایب به شکل زیر است: $EO = CE E$: تبخیر اندازه‌گیری شده در تشتک تبخیر: C ضریب تبدیل EO : تبخیر از سطح مخازن آب اندازه C تابع عواملی است از قبیل نوع تشتک، وضع آب وهوا، محل نصب و ماه‌های مختلف سال بوده، مقدار متوسط سالانه آن برای تبخیرسنج‌های متداول در ایران ۰/۷ است که در ماه‌ها و مناطق مختلف کشور بین ۰/۵۵ تا ۰/۹۵ تغییر می‌کند.

همچنین محاسبه تبخیر از طریق فرمول‌های تجربی گوناگونی که نیاز به اطلاعات گسترده دارد در مناطقی که ایستگاه‌های سینوپتیک مجهز دارد امکان پذیر است.

۴. محاسبه نفوذ از بارندگی (QP) و تبخیر

واقعی (Er): برای محاسبه و مشخص کردن سهم نفوذ، روان آب و تبخیر واقعی از بارندگی در ارتفاعات و دشت‌ها از معادله بیلان هیدروکلیماتولوژی استفاده می‌شود: $P = E + R + I$ (بارش در سطح حوضه E: تبخیر واقعی (میلیمتر): R: روان آب (میلیمتر): I: نفوذ (میلیمتر)) برای برقراری بیلان هیدروکلیماتولوژی روش‌های تجربی وجود دارد، از جمله روش تورنت وایت (THORNTHWAITE). محاسبه R یا رواناب در بیلان آب‌های زیرزمینی: * با استفاده از هیدروگراف یعنی نمودار یا منحنی یا گرافی که تغییرات مقدار (کمی) آب را نسبت به زمان نشان می‌دهد می‌توان میزان R یا رواناب را بدست آورد.

تهیه این نقشه‌های موضوعی که طرح‌های مختلف آبی را در حوضه‌های آبریز مختلف و مجاور نشان می‌دهد، راه حل‌های گوناگون را در مسایل و مشکلات طرح‌ها از قبیل میزان تخصیص واضح‌تر کرده و دید کلان و روشن‌تری به مدیران آب برای تصمیم‌گیری ارایه می‌دهد. با کامل کردن بانک اطلاعات منابع آب و استفاده از سیستم‌های اطلاعات جغرافیایی امکان دستیابی به راه حل بهینه بیشتر می‌شود و در سایر موارد کاربردی نیز از قبیل تعیین حریم منابع آب، پهنه‌های سیل‌گیر، بیلان منابع آب و..... دارای اهمیت است.

۲. محاسبه جریان‌های سطحی (QSI) و (QSO):

منظور از جریان‌های سطحی مجموع آب‌های جاری حاصل از بارش، ذوب برف و یا حتی چشمه‌هایی که آب آنها وارد رودخانه می‌شود، است. با شبکه آب‌سنجی (هیدرومتری) مقدار آب سطحی رودخانه‌های دائمی یا فصلی و یا حتی مسیل‌ها به صورت مرتب به شکل مستقیم و یا با استفاده از نصب اشل و لیمینگراف آمار و اطلاعات به صورت روزانه، ماهانه و سالانه اندازه‌گیری می‌شود، در مواردی با استفاده از فرمول‌های تجربی و روش‌های مختلف آماری و..... به کارها سروسامان می‌دهیم. از جمله فرمول‌ها و معادلات مورد استفاده فرمول زیر که به فرمول مانینگ معروف است $Q = \frac{1}{n} AR^{2/3} S^{1/2}$: (زبری بستر A: سطح مقطع رودخانه R: شعاع هیدرولیکی (خارج قسمت مساحت و محیط ترشده بستر) $R = A/P$: شیب متوسط بستر Q: آبدهی رودخانه یا مسیل).....

۳. محاسبه تبخیر (E): تبخیر به شکل‌های مختلفی

از آب‌های محدوده بیلان صورت می‌پذیرد. قسمت عمده آن، ناشی از ریزش‌های جوی در سطح حوضه آبریز بوده یک قسمت دیگر آن مربوط به تبخیر و تعرق

پانوش:

- 1- Biogeochemical
- 2- Hydrogeology
- 3- Hydrometri
- 4- Pizometri
- 5- Pumpage
- 6- Hydrochimestery